

Rolnummer 5012
Arrest nr. 126/2011 van 7 juli 2011

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag betreffende artikel 11, § 1, tweede lid, van de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen, gesteld door de Raad van State.

Het Grondwettelijk Hof,

samengesteld uit de voorzitters R. Henneuse en M. Bossuyt, en de rechters J.-P. Moerman, E. Derycke, J. Spreutels, T. Merckx-Van Goey en P. Nihoul, bijgestaan door de griffier P.-Y. Dutilleux, onder voorzitterschap van voorzitter R. Henneuse,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van de prejudiciële vraag en rechtspleging*

Bij arrest nr. 206.822 van 26 juli 2010 in zake Emmanuel Kerkhove, Philippe Delberghe en Stéphane Delberghe tegen het Interministerieel Comité voor de Distributie en de Belgische Staat, tussenkomen partij : de nv « CORA », waarvan de expeditie ter griffie van het Hof is ingekomen op 4 augustus 2010, heeft de Raad van State de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Schendt artikel 11, § 1, tweede lid, van de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen de artikelen 35, 39 en 134 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 6, § 1, VI, of artikel 92*ter* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wanneer het Interministerieel Comité voor de Distributie uitspraak doet in een samenstelling die de minister van Economie van het gewest waar de handelsvestiging gepland is of zijn afgevaardigde bevat en, zonder die aanwezigheid, het quorum van de aanwezigheden en stemmen niet zou zijn bereikt, terwijl de bevoegdheid inzake socio-economische vergunningen een federale bevoegdheid is ? ».

Memories en memories van antwoord zijn ingediend door :

- Philippe Delberghe, wonende te 7711 Dottenijs, Herseauxlaan 131, Stéphane Delberghe, wonende te 7711 Dottenijs, Herseauxlaan 122, en Emmanuel Kerkhove, wonende te 7730 Estaimpuis, chaussée de Dottignies 50;

- de nv « CORA », waarvan de maatschappelijke zetel is gevestigd te 6040 Jumet, zoning industrieel, 4ème rue;

- de Waalse Regering;

- de Ministerraad;

- de Vlaamse Regering.

Op de openbare terechtzitting van 17 mei 2011 :

- zijn verschenen :

. Mr. I. Brouckaert, advocaat bij de balie te Doornik, voor Philippe Delberghe, Stéphane Delberghe en Emmanuel Kerkhove;

. Me M. Alexandre *loco* Mr. T. Vandemput, advocaten bij de balie te Brussel, voor de nv « CORA »;

. Me E. Kiehl *loco* Mr. E. Lemmens, advocaten bij de balie te Luik, voor de Waalse Regering;

. Mr. J.-F. De Bock, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad;

. Me F. Lahaye *loco* Mr. J. Bouckaert en Mr. F. Vandendriessche, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Vlaamse Regering;

- hebben de rechters-verslaggevers P. Nihoul en T. Merckx-Van Goey verslag uitgebracht;
- zijn de voornoemde advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De bepalingen van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. *De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschil*

Bij de Raad van State is een verzoekschrift ingediend tot nietigverklaring van een beslissing van het Interministerieel Comité voor de Distributie (hierna : het Comité) met betrekking tot de aanvraag voor de vestiging van een hypermarkt en een winkelgalerij. In de bestreden beslissing worden de beroepen ingesteld tegen de beslissingen van de gemeentelijke overheid waarbij de gevraagde vergunning tot vestiging wordt verleend, ontvankelijk maar niet gegrond verklaard.

Een van de middelen van het verzoekschrift is afgeleid uit de schending van het beginsel van de autonomie van de gewesten ten overstaan van de federale Staat, van de artikelen 6, § 1, VI, en 92ter, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en van de artikelen 35, 39 en 134 van de Grondwet. Dat middel heeft betrekking op de samenstelling van het Comité. De verzoekende partijen bekritisieren de aanwezigheid van een gewestminister in dat Comité. De Raad van State is van oordeel dat het niet tot de bevoegdheden van een federale of gefedereerde entiteit behoort een orgaan van een andere entiteit van hetzelfde niveau te dwingen deel uit te maken van een commissie of een beslissende instantie die zij opricht. Hij stelt vast dat wat het Interministerieel Comité voor de Distributie betreft, er geen echte verplichting is, maar veeleer een loutere mogelijkheid voor de gewestminister daarvan deel uit te maken. Hij doet evenwel opmerken dat te dezen een gewestminister aanwezig was toen het Comité uitspraak heeft gedaan en dat zonder die minister, het quorum van aanwezigheden en stemmen niet zou zijn bereikt. Op vraag van de verzoekende partijen stelt hij aan het Hof de voormelde prejudiciële vraag.

III. *In rechte*

- A -

A.1. De verzoekende partijen voor de Raad van State herinneren eraan dat de afdeling wetgeving van de Raad van State in haar advies met betrekking tot het wetsontwerp dat geleid heeft tot de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen het procedé heeft afgekeurd dat erin bestaat dat de federale wet erin voorziet dat een gewestelijk orgaan zitting heeft in een federale instelling. Zij betwisten dat de aanwezigheid van de gewestminister in het Comité louter facultatief is, want geen enkel tekstelement kan als grondslag dienen voor die interpretatie van de in het geding zijnde bepaling. Zij voegen eraan toe dat het feit of de leden van het Comité al dan niet daadwerkelijk aanwezig zijn op de vergaderingen ervan bijkomstig is en een loutere feitenkwestie is, die alleen maar het quorum beïnvloedt en die slechts betrekking heeft op de praktische werking van dat orgaan en niet op de theoretische samenstelling ervan. Zij stellen voorts vast dat de aanwezigheid van de gewestminister een beslissende invloed kan hebben op de beslissing van het Comité, los van de vraag of die aanwezigheid al dan niet verplicht is.

A.2.1. De nv « CORA », promotor van het in het geding zijnde commerciële project, tussenkomenende partij voor de Raad van State, voert aan dat het toegelaten is dat de federale Staat, een gewest of een gemeenschap voorzien in de vertegenwoordiging van andere bevoegdheidsniveaus in de organen die zij instellen en zulks, ofwel door die vertegenwoordiging louter facultatief te maken, ofwel door haar een verplicht karakter te geven

en, in dat geval, met inachtneming van artikel 92*ter*, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Zij preciseert dat uit een gecombineerde lezing van artikel 11 van de wet van 13 augustus 2004 en artikel 7 van het koninklijk besluit van 12 april 2005 «tot vaststelling van de organisatie, werking, vergoeding en incompatibiliteitsregels van het Interministerieel Comité voor de Distributie bedoeld bij artikel 11, § 1, van de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen» blijkt dat de gewestminister die bevoegd is voor economie, indien hij dat wenst, de mogelijkheid heeft om de vergaderingen van het Comité niet bij te wonen zonder dat te verlammen. Zij leidt daaruit af dat de federale wetgever niet ertoe gehouden was voor de aanneming van de in het geding zijnde bepaling toepassing te maken van artikel 92*ter* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Voorts onderstreept zij dat de gewestminister geheel vrijwillig deelneemt aan de besluitvorming van het Comité en dat het Waalse Gewest nooit de grondwettigheid van de in het geding zijnde bepaling heeft bekritiseerd.

A.2.2. In ondergeschikte orde verzoekt de nv «CORA» het Hof, indien het artikel 11, § 1, van de wet van 13 augustus 2004 ongrondwettig mocht verklaren, de gevolgen van zijn arrest in de tijd te moduleren teneinde te vermijden dat de wettigheid van honderden door het Comité uitgereikte vergunningen voor handelsvestigingen zou worden betwist.

A.3.1. De Ministerraad wijst erop dat uit de economie van de in het geding zijnde bepaling en uit de artikelen 6 en 7 van het besluit van 12 april 2005 volgt dat de wetgever de aanwezigheid van de gewestminister in het Comité geenszins onontbeerlijk heeft gemaakt voor de werking van dat laatste. Hij legt de nadruk op het feit dat de in het geding zijnde wet een facultatieve aanwezigheid van de gewestminister organiseert en dat zij zodoende de ter gelegenheid van de aanneming van de vroegere wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen door de wetgever reeds gewenste vertegenwoordiging van de gewestbelangen handhaaft. Voorts voert de Ministerraad aan dat het Hof, bij het arrest nr. 15/99 van 10 februari 1999, impliciet maar zeker, reeds de mogelijkheid heeft erkend dat de federale wetgever de facultatieve aanwezigheid van de gemeenschappen en de gewesten in federale organen organiseert.

A.3.2. De Ministerraad is van mening dat het geen enkele twijfel lijdt dat te dezen de maatregel redelijkerwijs evenredig is. Hij zet uiteen dat de handelsvestiging immers een gewestelijke dimensie heeft aangezien zij onbetwistbaar gevolgen kan hebben voor de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, maar ook voor de economie, de mobiliteit en de werkgelegenheid, die tot de gewestbevoegdheden behoren.

A.3.3. In ondergeschikte orde verzoekt de Ministerraad het Hof, indien het van mening was dat men niet op eenduidige wijze aan de in het geding zijnde bepaling de draagwijdte kan geven die hij eraan geeft, een interpretatie eraan te geven die in overeenstemming is met de Grondwet.

A.4.1. De Waalse Regering is in hoofdorde van mening dat het Hof niet bevoegd is om de prejudiciële vraag te beantwoorden omdat het opgeworpen bevoegdheidsprobleem zijn grondslag niet vindt in artikel 11, § 1, tweede lid, van de in het geding zijnde wet van 13 augustus 2004, maar wel in de artikelen 6 en 7 van het voormelde koninklijk besluit van 12 april 2005. Zij gaat immers ervan uit dat de vraag niet rechtstreeks betrekking heeft op de vertegenwoordiging van de gewesten in het Comité, maar wel op de weerslag van de regels inzake quorum en meerderheid die van toepassing zijn in een bijzonder geval.

A.4.2. De Waalse Regering voert in ondergeschikte orde aan dat de samenstelling van het Comité regelmatig is. Zij zet uiteen dat het bij koninklijk besluit van 12 april 2005 ingestelde mechanisme van gewone meerderheid en gewoon quorum voor de leden van het Comité geen enkele verplichting impliceert om deel te nemen aan de vergaderingen en zij verwijst naar het arrest nr. 74/97 van 17 december 1997. Zij onderstreept dat het niet-verplichte karakter van de vertegenwoordiging van de gewesten in het Comité tot gevolg heeft dat de toepassing van artikel 92*ter* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 wordt uitgesloten. Zij voegt eraan toe dat bij de in het geding zijnde bepaling geen enkele overdracht van bevoegdheid wordt georganiseerd, aangezien de gewestminister in geen geval alleen kan beslissen of de meerderheid kan vormen bij een beslissing van het Comité. Zij verwijst eveneens naar het arrest nr. 18/96 van 5 maart 1996.

A.4.3. De Waalse Regering onderstreept ten slotte dat het vermeende bevoegdheidsconflict dat in de prejudiciële vraag wordt opgeworpen in werkelijkheid het gevolg is van een louter «conjuncturele» situatie die voortvloeit uit de artikelen 6 en 7 van het koninklijk besluit van 12 april 2005 en die het Comité ertoe gebracht heeft te dezen uitspraak te doen in aanwezigheid van twee federale ministers en één gewestminister.

A.5.1. De Vlaamse Regering is in hoofdorde van mening dat het Hof onbevoegd is om kennis te nemen van de prejudiciële vraag, want het door de Raad van State opgeworpen probleem vloeit niet voort uit de in het

geding zijnde wet, maar wel uit het voormelde koninklijk besluit van 12 april 2005, aangezien de artikelen 6 en 7 van dat besluit het aanwezigheids- en stemquorum binnen het Comité opleggen.

A.5.2. In ondergeschikte orde voert de Vlaamse Regering aan dat de federale overheid als enige bevoegd is om die aangelegenheid te regelen en dat niet kan worden betwist dat zij eveneens bevoegd is om de regels voor de uitvoering van de reglementering aan te nemen. In dat verband citeert zij het arrest nr. 18/96 van 5 maart 1996. Zij voegt eraan toe dat het Belgische systeem van de exclusiviteit van de bevoegdheden wordt aangevuld met verscheidene vormen van samenwerking tussen de federale en de gefedereerde politieke collectiviteiten en dat de samenwerkingsvorm die te dezen in het geding is, namelijk de mogelijkheid om een vrijwillige vertegenwoordiging van de gefedereerde entiteiten in de verschillende federale instellingen te organiseren, sedert 1988 door de afdeling wetgeving van de Raad van State wordt aanvaard. Zij preciseert dat dat mechanisme wordt aanvaard op voorwaarde dat de deelname van de vertegenwoordigers van de gefedereerde entiteiten niet verplicht wordt gemaakt, noch rechtstreeks, noch indirect.

A.5.3. Te dezen doet de Vlaamse Regering opmerken dat de Raad van State, in het verwijzingsarrest, zelf van oordeel is dat de deelname van de gewestministers aan het Comité facultatief is. Zij besluit daaruit dat er geen rechtstreekse verplichting is. Zij is van mening dat er voor de gewesten evenmin een indirecte verplichting is, aangezien het Comité zonder problemen zijn taken kan vervullen bij afwezigheid van de vertegenwoordiger van het gewest. Zij voegt eraan toe dat die laatste evenmin een doorslaggevende rol speelt bij de besluitvorming, aangezien de federale ministers altijd de mogelijkheid hebben om hun beslissing op te leggen. Zij is ten slotte van mening dat de omstandigheid dat wanneer twee federale ministers afwezig zijn, de aanwezigheid van de gewestminister het in de feiten mogelijk maakt het quorum te bereiken, louter « conjunctureel » is en geenszins de overeenstemming van de in het geding zijnde bepaling met de bevoegdheidverdelende regels wijzigt.

A.6.1. De verzoekende partijen voor de Raad van State antwoorden dat het klaarblijkelijk ten onrechte is dat de Waalse Regering en de Vlaamse Regering de bevoegdheid van het Hof betwisten, omdat de samenstelling van het Comité wel degelijk is vastgelegd in artikel 11, § 1, tweede lid, van de wet van 13 augustus 2004, en niet in het koninklijk besluit van 12 april 2005. Zij voeren aan dat de tussenkomende gewestregeringen de kwestie van de samenstelling van een orgaan en de kwestie van de daadwerkelijke aanwezigheid van zijn leden bij een beraadslaging met elkaar verwarren.

A.6.2. De verzoekende partijen voor de Raad van State voeren aan dat de stelling volgens welke de aanwezigheid van de vertegenwoordiger van het gewest louter facultatief zou zijn, niet kan worden gevolgd omdat er geen enkele grondslag voor bestaat in de teksten. Zij gaan ervan uit dat die stelling tot de conclusie leidt dat, aangezien onder de verschillende leden van het Comité geen enkel onderscheid wordt gemaakt, geen van hen verplicht zou zijn aan de vergaderingen deel te nemen. Die conclusie is absurd, want zij maakt de bij de wet van 13 augustus 2004 in het leven geroepen mogelijkheid tot beroep ondoeltreffend.

A.6.3. Voorts betwisten zij de bewering volgens welke de Raad van State, in het verwijzingsarrest, stelling zou hebben ingenomen met betrekking tot het facultatieve karakter van de aanwezigheid van het gewest in het Comité. Zij preciseren dat dat standpunt van de Raad van State slechts geldig is buiten de hypothese die in de prejudiciële vraag naar voren wordt gebracht, dat in de vraag zelf geen beslissing wordt genomen over de kwestie van het al dan niet louter facultatieve karakter van de aanwezigheid van het gewest in het Comité en dat die kwestie in elk geval enkel door het Hof kan worden opgelost. Zij voegen eraan toe dat de in de prejudiciële vraag beoogde hypothese alleen maar verwijst naar het geval waarin de ongrondwettigheid op het wettelijke niveau praktische gevolgen zal hebben.

A.7. De nv « CORA » en de Waalse Regering voeren aan dat in tegenstelling met de door de verzoekende partijen voor de Raad van State uiteengezette stelling, de formulering van de in het geding zijnde bepaling in geen geval veronderstelt dat de vertegenwoordiging van het gewest in het Comité verplicht zou zijn.

A.8. Voorts verzoekt de Vlaamse Regering het Hof, indien het van oordeel mocht zijn dat de draagwijdte van het in het geding zijnde artikel 11 op zich niet duidelijk is, dat artikel in die zin te interpreteren dat het de gewestminister hoegenaamd niet, noch rechtstreeks, noch indirect, de verplichting oplegt deel te nemen aan de vergaderingen van het Comité.

- B -

B.1.1. De prejudiciële vraag heeft betrekking op artikel 11, § 1, van de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen, dat bepaalt :

« Er wordt een Interministerieel Comité voor de Distributie opgericht dat kennis neemt van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen bedoeld in de artikelen 8 en 9.

Het Interministerieel Comité voor de Distributie bestaat uit de Ministers die bevoegd zijn voor Economie, Tewerkstelling, Middenstand, Mobiliteit en Vervoer en de Minister voor Economie van het Gewest waar de handelsvestiging gepland is, of hun afgevaardigden.

De Koning bepaalt de organisatie en werkingsregels, de vergoeding van de leden evenals de incompatibiliteitsregels ».

B.1.2. De wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen vervangt de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen. Zij heeft ten doel « de procedure te vereenvoudigen en de beslissingstermijnen in te korten voor socio-economische machtigingen » (*Parl. St.*, Kamer, 2003-2004, DOC 51-1035/001, p. 4). Het Interministerieel Comité voor de Distributie (hierna : het Comité) dat zij opricht, neemt kennis van de beroepen die door de aanvrager van de vergunning, door het Nationaal Sociaal-Economisch Comité alsook door zeven leden van dat Comité kunnen worden ingediend tegen elke beslissing van het college van burgemeester en schepenen of van het gemeentecollege, met inbegrip van de impliciete vergunningen die voortvloeien uit een ontstentenis van beslissing.

B.2.1. In de prejudiciële vraag wordt het Hof verzocht de overeenstemming te toetsen van het tweede lid van het voormelde artikel 11, § 1, met de artikelen 35, 39 en 134 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 6, § 1, VI, of met artikel 92ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

B.2.2. Bij gebrek aan uitvoering van artikel 35 van de Grondwet, vermag het Hof niet aan die grondwetsbepaling te toetsen.

Artikel 39 van de Grondwet bepaalt :

« De wet draagt aan de gewestelijke organen welke zij opricht en welke samengesteld zijn uit verkozen mandatarissen de bevoegdheid op om de aangelegenheden te regelen welke zij aanduidt met uitsluiting van die bedoeld in de artikelen 30 en 127 tot 129 en dit binnen het gebied en op de wijze die zij bepaalt. Deze wet moet worden aangenomen met de meerderheid bepaald in artikel 4, laatste lid ».

Artikel 134 van de Grondwet bepaalt :

« De wetten ter uitvoering van artikel 39 bepalen de rechtskracht van de regelen die de organen, welke zij oprichten, uitvaardigen in de aangelegenheden, welke zij aanduiden.

Zij kunnen aan deze organen de bevoegdheid toekennen om decreten met kracht van wet uit te vaardigen op het gebied en op de wijze die zij bepalen ».

B.2.3. Artikel 6, § 1, VI, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zoals gewijzigd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988, bepaalt :

« [...] Bovendien is alleen de federale overheid bevoegd voor :

[...]

6° de vestigingsvoorwaarden [...] ».

Artikel 92ter, eerste lid, van dezelfde bijzondere wet bepaalt :

« Bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, genomen na akkoord van de bevoegde Regeringen, regelt de Koning de vertegenwoordiging van de Gemeenschappen en de Gewesten, naargelang van het geval, in de beheers- of beslissingsorganen van de nationale instellingen en organismen, onder meer met een adviserende en controlerende taak, die Hij aanduidt ».

B.3. De aan de federale wetgever toegewezen exclusieve bevoegdheid om de vestigingsvoorwaarden te regelen, omvat onder meer de bevoegdheid om alle regels inzake handelsvestigingen vast te stellen.

B.4. Aan het Hof wordt een vraag gesteld met betrekking tot de overeenstemming van de in het geding zijnde bepaling met de voormelde bevoegdheidverdelende regels in zoverre is voorzien in de aanwezigheid in het Comité van de minister van Economie van het gewest waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft, en meer in het bijzonder in het geval dat zich voordoet wanneer dat Comité uitspraak doet in een samenstelling die die gewestminister

omvat en wanneer, zonder de aanwezigheid van die laatste, het aanwezigheids- en stemquorum niet zou zijn bereikt.

B.5. Het aanwezigheids- en stemquorum is vastgelegd bij de artikelen 6 en 7 van het koninklijk besluit van 12 april 2005 « tot vaststelling van de organisatie, werking, vergoeding en incompatibiliteitsregels van het Interministerieel Comité voor de Distributie bedoeld bij artikel 11, § 1, van de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen », die bepalen :

« Art. 6. Het Interministerieel Comité kan slechts geldig beraadslagen wanneer de meerderheid van de leden aanwezig is.

Art. 7. Bij meerderheid van zijn leden, neemt het Interministerieel Comité voor de Distributie een met redenen omklede beslissing ».

B.6.1. Artikel 92ter, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 heeft tot doel een verplichte deelname van de gemeenschappen en de gewesten aan de federale organen die het beoogt, te organiseren en heeft geen betrekking op de inwerkingstelling van facultatieve procedés inzake deelname aan federale organen. Wanneer de deelname van de vertegenwoordigers van de gemeenschappen of de gewesten aan de organen die de federale wetgever opricht, louter facultatief is, is hij dan ook niet ertoe gehouden gebruik te maken van de bij die bepaling opgelegde procedés.

B.6.2. In haar advies met betrekking tot het wetsontwerp heeft de afdeling wetgeving van de Raad van State eveneens in herinnering gebracht dat « op grond van [het] beginsel [van de autonomie van de gewesten] [...] de federale overheid slechts [kan] bepalen dat een gemeenschaps- of gewestinstelling vertegenwoordigd wordt in een federale instelling, als die vertegenwoordiging louter facultatief is » (*Parl. St.*, Kamer, 2003-2004, DOC 51-1035/001, p. 35).

B.7. Door alleen erin te voorzien dat het Comité bestaat uit vier federale ministers en één gewestminister, heeft de in het geding zijnde bepaling noch tot doel noch tot gevolg dat zij aan die laatste de verplichting oplegt deel uit te maken van het Comité. Zoals de Raad van State doet opmerken in het arrest waarin aan het Hof een vraag wordt gesteld, is de aanwezigheid van de gewestminister in het Comité van facultatieve aard.

De afwezigheid, tijdens een vergadering van het Comité, van twee van de vier federale ministers die lid zijn van dat Comité is een toevallige feitelijke omstandigheid die niet tot gevolg zou kunnen hebben het facultatieve karakter van de deelname van het betrokken gewest in het Comité te wijzigen.

B.8. Indien eventueel ervan dient te worden uitgegaan dat de regels met betrekking tot het aanwezigheids- en stemquorum tot gevolg zouden kunnen hebben de aanwezigheid van de gewestminister in het Comité verplicht te maken, zou voor het overige dienen te worden vastgesteld dat die regels zijn ingesteld bij het voormelde koninklijk besluit van 12 april 2005 en dat het Hof bijgevolg niet bevoegd is om kennis ervan te nemen.

B.9. De prejudiciële vraag dient ontkennend te worden beantwoord.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

Artikel 11, § 1, tweede lid, van de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen schendt niet de artikelen 39 en 134 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 6, § 1, VI, of met artikel 92*ter* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op de openbare terechtzitting van 7 juli 2011 door rechter J.-P. Snappe, ter vervanging van voorzitter R. Henneuse, wettig verhinderd zijnde de uitspraak van dit arrest bij te wonen.

De griffier,

De wnd. voorzitter,

P.-Y. Dutilleux

J.-P. Snappe